

225 • ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Άγιοι Ισαπόστολοι Κύριλλος και Μεθόδιος

Περιεχόμενα Τεύχους

- 4 I.M. Σιγκαπούρης - Ινδονησία**
- 7 I.M. Νιγηρίας**
- 8 I.M. Κένυας**
- 13 I.M. Κεντρώας Αφρικής**
- 16 I.M. Καμερούν**
- 20 I.M. Μαδαγασκάρης**
- 23 I.M. Μουάνζας**
- 26 I.E. Μπουρούντι & Ρουάντας**
- 30 Στη διακονία της φτώχειας**
- 36 Θεολογική Σχολή του Κονγκό**
- 40 Εκπαιδευτική Υιοθεσία**
- 41 Φιλιππίνες**
- 44 Στήλες Ευγνωμοσύνης**

Μπορείτε να καταθέσετε την αγάπη σας για την Εξωτερική Ιεραποστολή, στον ιστοχώρο μας μέσω **PayPal**, στα γραφεία της Αδελφότητας, ή στους τραπεζικούς λογαριασμούς:

ALPHA BANK 405 00 200 2000 170
 • **IBAN:** GR61 0140 4800 4050 0200 2000 170 • **BIC:** CRBAGRAA
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 256/480006-09
EUROBANK 0026.0206.10.0101157390
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5200-052141-068

Για όλες τις καταθέσεις εκδίδονται και αποστέλλονται νόμιμες αποδείξεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Έτος ίδρυσης: 1963

Τιμήθηκε από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Απρίλιος - Ιούνιος 2014 / Τεύχος 225

Υπεύθυνος έκδοσης: Νόσσης Ψαρράς

Οι συντάκτες ευθύνονται για τα κείμενά τους.

Το περιοδικό αποστέλλεται δωρεάν.

Εκτύπωση: Γραφικές Τέχνες "Μέλισσα"

Ιδιοκτήτης

Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής

Μακένζυ Κινγκ 6, Πλατεία Αγίας Σοφίας
546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

☎ 2310 279910 fax. 2310 279902

ierapostoli@hotmail.com

<http://ierapostoles.gr>
orthodoxmission.org.gr

Αναγνωρισμένο φιλανθρωπικό σωματείο
(καταστατικό απόφ. Μον. Πρωτ. Θεσ/νίκης 36412/2009)

Σκοπός: Η ηθική και υλική συμπαράσταση στην ανά τον κόσμο Ορθόδοξη Εξωτερική Ιεραποστολή

Πνευματικός ιδρυτής: † Αρχμ. Χρυσόστομος
Παπασαραντόπουλος

Ιδρυτές: † Παντελής Μπάγιας
† Παναγιώτης Παπαδημητρακόπουλος

Μέγας Ευεργέτης: † Π. Παπαδημητρακόπουλος

Διοικητικό Συμβούλιο:

Κων/νος Δαουδάκης	Πρόεδρος
Νόσσης Ψαρράς	Αντιπρόεδρος
Εμμανουήλ Μουστάκης	Γ. Γραμματέας
Δημήτριος Σωτήρκος	Ταμίας
Κων/νος Μεταλλίδης	Β. Γ. Γραμματέα
Ευαγγελία Τραϊκούδη	Β. Ταμιά
Νικολέτα Μοδιώτου	Μέλος
Πέκη Αζαριάδου	Μέλος
Άγγελος Βογιατζής	Μέλος

Ανέγερση Ιερού Ναού Αγ. Κων/νου & Ελένης - Degeya, Ουγκάντα

*Ἡ Ἀγάπη σας δημιουργεῖ
με τη δική μας φροντίδα στα ἔθνη*

*Ἱεροῦς Ναοῦς, σχολεῖα ὁλῶν των βαθμίδων,
κληνικῆς, ὀρφανοτροφεία, δεξαμενές ποσίμου νεροῦ.*

Ἐσχαριστοῦμε!

Συμμετοχή στην ανέγερση ὀρφανοτροφείου - Antananarivo, Μαδαγασκάρη

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ
Ιεραποστολικό Κλιμάκιο Ινδονησίας

Ανάσταση ελπίδας

Αγαπητοί αδελφοί,

Χριστός Ανέστη! Επιτρέψτε μου να μοιραστώ μαζί σας τις τελευταίες ιεραποστολικές εμπειρίες από την ταπεινή μου διακονία στη Σουμάτρα της Ινδονησίας.

Τη Μεγάλη Εβδομάδα εορτάσαμε κατανυκτικά στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Medan. Ο νέος μας ιερέας π. Θεοδόσιος και ο διάκονος π. Λουκάς συμμετείχαν σε όλες τις ακολουθίες.

Το Μεγάλο Σάββατο είχαμε βαπτίσεις των κατηχουμένων. Τα μεσάνυχτα εορτάσαμε το Άγιο Πάσχα. Ορισμένοι πιστοί από τις άλλες κοινότητές μας (όπως ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου) νοίκιασαν λεωφορεία και ήρθαν στο Medan, για να συμμετάσχουν μαζί μας στην Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία. Τον

Εσπερινό της Αγάπης τον εορτάσαμε μαζί με τους πιστούς στη μικρή μας Μονή της Θεοτόκου. Στο τέλος της ακολουθίας συναριστήσαμε στο κοινό πασχαλινό γεύμα της αγάπης.

Αδελφοί μου αγαπητοί, τώρα με τους νέους κληρικούς στην Ιεραποστολή μας, όλα πηγαίνουν καλά. Και οι δύο αυτοί πατέρες αποτελούν μεγάλη ευλογία για μας και με το πέρας του χρόνου θα γίνουν καλοί λειτουργοί. Ο πατήρ Θεοδόσιος βρίσκεται μαζί μου στον Άγιο Δημήτριο Medan και μερικές φορές εγώ πηγαίνω και λειτουργώ στα χωριά και τον αφήνω στην πόλη. Ο πατήρ Λουκάς διακονεί στον Ιερό Ναό του Αγίου Εφραίμ στο Lae Rias, τον οποίο με τόση αγάπη μάς έχτισε η Αδελφότητά σας, και του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Pargambiran.

Πρόσφατα, ο πατήρ Θεοδόσιος επισκέφθηκε το νησί Nias, όπου διακόνησε στις δύο κοινότητές μας εκεί, στον αγίο Παύλο και αγία Μάρθα Hiligeo, όπου μας χτίσατε έναν Ιερό Ναό, και στην Αγία Αικατερίνη Hilifaosi. Ο πατέρας Θεοδόσιος έμεινε εκεί για μία εβδομάδα, για να κάνει κατήχηση, Θεία Λειτουργία και να τελέσει το Χρίσμα για μερικούς ενήλικες που προσήλθαν από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία. Εκεί αντιμετώπισε ένα μικρό ατύχημα, διότι ο καιρός ήταν πολύ βροχερός. Η μοτοσικλέτα που είχε νοικιάσει για τις μετακινήσεις του γλίστρησε στη διαδρομή από το Hilifaosi προς το Hiligeo. Μόλις έφτασε ο πατήρ στο Medan, τον πήγαμε στο γιατρό.

Αδελφοί μου, αυτούς τους μήνες έχω υπό τη φροντίδα μου τρία άτομα τέως πάστορες της Ρωμαιοκαθολικής, οι οποίοι μαθαίνουν για την πίστη μας και θέλουν να γίνουν κληρικοί. Επί χρόνια αναζητούν την Ορθοδοξία και αποφάσισαν να διδαχθούν και να ζήσουν κοντά μου. Τους θεωρώ ως μεγάλη ευλογία από τον καλό μας Θεό και βλέπω ότι είναι έτοιμοι να εργασθούν ιεραποστολικά. Δε ζητούν μισθούς ούτε καλά ενδύματα. Ζητούν μόνο να έχουν λίγο φαγητό για να ζήσουν και να μπορούν να εργαστούν. Αυτή την περίοδο ετοιμάζω κάποιες εργασίες για αυτούς, για να μεταφράσουν μερικά κατηχητικά και θεολογικά βιβλία. Έπειτα θα τα μελετήσουμε από

Ανάσταση με τους νέους ιερείς στο Medan

κοινού και θα τα τυπώσουμε. Αυτοί γνωρίζουν καλά τους υπολογιστές και έτσι θα βοηθήσουν πολύ το έργο μας. Αδελφοί μου, έχω μεγάλα όνειρα για την εξέλιξη της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στην Ινδονησία. Παρακαλώ, να εύχεσθε να τους φωτίσει ο καλός μας Θεός.

Στις 15-17 Μαΐου διοργανώσαμε ένα συνέδριο στην πόλη Tarutung, ώστε να βοηθήσουμε τους πιστούς μας να γνωρίσουν καλύτερα την πίστη μας. Στο συνέδριο παρέστη και ο πατέρας Λουκάς από την κοινότητα του Αγίου Εφραίμ και τέσσερα άτομα από κάθε μία από τις ενδεκα ενορίες μας. Πραγματικά, υπήρξε μεγάλη ωφέλεια και οι πιστοί μας έφυγαν κατενθουσιασμένοι.

Πριν από δύο χρόνια, ένα πνευ-

ματικοπαίδι μου πήγε στο γειτονικό κράτος, Ανατολικό Τιμόρ. Είχε πολύ ζήλο και κατήχησε 21 άτομα, που θέλουν να βαπτιστούν, αλλά εκεί δεν υπάρχουν ιερείς. Δυστυχώς, δεν μπορώ να τους δώσω οδηγίες, διότι δεν τους έχω δει από κοντά. Θεού θέλοντος, θα ήθελα να τους επισκεφθώ. **Να εύχεσθε, αδελφοί μου, για να ανοίξει ο καλός μας Θεός ένα δρόμο και να μας δείξει πώς να συνεχίσουμε το έργο της Ορθοδοξίας στο Ανατολικό Τιμόρ.**

Αυτά είναι, αδελφοί μου, τα νέα μας και σας ευχαριστούμε πολύ για τη μεγάλη σας αγάπη προς την ελάχιστη διακονία μου στην Ορθόδοξη ιεραποστολή εδώ στην Ινδονησία.

Με πολλές ευχές,

π. Χρυσόστομος Manalu

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΝΙΓΗΡΙΑΣ

Ας χτίσουμε ένα σχολείο στην καρδιά της ζούγκλας

Αγαπητοί αδελφοί,

Όπως γνωρίζετε, η Ιερά Μητρόπολη Νιγηρίας, στα πλαίσια των προσπαθειών της για την παροχή δωρεάν εκπαίδευσης σε παιδιά οικονομικά αδύναμων οικογενειών, ξεκίνησε την ανέγερση νηπιαγωγείου και δημοτικού σχολείου στο χωριό Karmem της Πολιτείας Benue της κεντρικής Νιγηρίας.

Το σχολείο, όπως φαίνεται στη φωτογραφία, ξεκίνησε να λειτουργεί σε χορτοκαλύβες. Η μεγάλη απήχηση που είχε αυτή η πρωτοβουλία στους κατοίκους της περιοχής, το ενδιαφέρον του μοναδικού εφημερίου π. Ανδρέα και η θυσιαστική προσφορά των 6 διδασκάλων ανέβασε τον αριθμό των μαθητών στους 186. Σημειώστε ότι το σύνολο των μηνιαίων λειτουργικών εξόδων του σχολείου καλύπτεται εξ ολοκλήρου από τη Μητρόπολη.

Οι σκληρές κλιματικές συνθήκες της περιοχής μάς οδήγησαν στο να προβούμε στη θεμελίωση του σχολείου σε γη την οποία μάς προσέφεραν οι τοπικές αρχές. Οι οικονομικές δυνατότητες της Μητροπόλεως, όμως, δε μας επιτρέπουν τη συνέχιση των εργασιών. Το συνολικό ποσό για την ολοκλήρωση του ανέρχεται στα 39.000 ευρώ.

Με βαθιά συναίσθηση της οικονομικής δυσκολίας, την οποία και εσείς βιώνετε, αλλά και με πίστη ότι το έργο, το οποίο ο Κύριος θέλησε να ξεκινήσει μόνο για την ανακούφιση αδύναμων παιδιών, θα ολοκληρωθεί με τη χάρη Του, καταθέτω στην Αδελφότητα και τους αγαπητούς αναγνώστες της την παράκλησή μου όπως εξετάσετε τη δυνατότητα χρηματοδότησής του.

Με ευγνώμονα καρδιά και τιμή,
† ο Νιγηρίας Αλέξανδρος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΕΝΥΑΣ

Ενας απροσδόκητος θάνατος στους Μασάι

Δε θα μπορούσα να διανοηθώ, όταν μελετούσα και έγραφα μερικές ιστορικές πληροφορίες, ότι σ' αυτή τη φυλή, την τόσο όμορφη, σημαντική και αρχαιοπρεπή, θα ανακάλυπτα ένα τόσο συγκλονιστικό έθιμο, το οποίο πραγματικά με απασχολεί μέχρι σήμερα, όταν θυμούμαι τις διηγήσεις των Μασάι.

Σε έρευνες που έκανα, εντυπωσιάστηκα από τον πλούτο και την κουλτούρα των Μασάι, που δε συναντούμε σε άλλες αφρικανικές φυλές. Έδωσα, στο παρελθόν, αρκετές πληροφορίες για τη ζωή και τις δραστηριότητές τους. Όμως, όταν τεθηκε το ερώτημα «τι κάνουν οι Μασάι τους νεκρούς τους;», μου ήρθε μια κεραυνοβόλα απάντηση! Πριν 50 χρόνια ακόμη, ίσως και λιγότερα, στις περιοχές όπου κατοικούν οι Μασάι, δεν

υπήρχε καν θέμα ταφής των νεκρών.

– Τι έκαναν, λοιπόν, τους νεκρούς τους οι Μασάι; ρώτησα έναν αρχηγό.
– Πετούσαν το σώμα του νεκρού στο δάσος με την ευχή να το φάνε οι ύαινες και τα άλλα άγρια ζώα, μου απάντησε.

Σ' αυτό το σημείο διέκοψα τη συζήτησή μου και σκέφτηκα να δούμε τα πράγματα όπως έχουν σήμερα, για να αποφύγω την τόσο τραυματική εμπειρία που μου προκάλεσε η πληροφορία αυτή. Ευτυχώς, με την άφιξη του Χριστιανισμού, το έθιμο αυτό εξέλιπε.

Έτσι, είχα την ευκαιρία, στο πέραςμα περισσότερων από 30 χρόνων αφ' ότου γνώρισαν την Ορθοδοξία, να δω και να ζήσω από κοντά το θάνατο πολλών ανθρώπων.

Είναι γεγονός ότι τα έθιμα της

κηδείας διαφέρουν από τη μια φυλή στην άλλη. Οι περισσότερες φυλές δίνουν την εντύπωση ότι ο θάνατος είναι ένα γεγονός μεγάλης χαράς. Τελευταία, είχα την ευκαιρία να παρευρεθώ σε μια κηδεία ενός νεαρού Μασάι, τον οποίο γνώριζα και ο οποίος ενδιαφερόταν το επόμενο ακαδημαϊκό έτος να έρθει να φοιτήσει στην ορθόδοξη πατριαρχική μας σχολή. Ο Γιώργος ήταν ένας νέος με σπάνια πνευματικά χαρίσματα και ήδη είχα αρχίσει να κάνω σκέψεις ότι μια μέρα το παιδί αυτό θα γινόταν ένας καλός ιερέας και θα βοηθούσε τις κοινότητες των Μασάι.

Για άγνωστους λόγους, ενώ του μίλησα την προηγούμενη μέρα του θανάτου του, δε μου αποκάλυψε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά στην υγεία του

και, ενώ βρισκόμουν σε περιοδεία στη δυτική Κένυα, μου τηλεφώνησε ο νεότερος αδελφός του και μου ανακοίνωσε ότι, κάτω από άγνωστες συνθήκες, παρέδωσε το πνεύμα του.

Για να μπορέσω να παραστώ την κηδεία, διέκοψα την περιοδεία μου και έφθασα αμέσως στο χώρο όπου θα γινόταν. Κόσμος πολύς, εκατοντάδες Μασάι με τις παραδοσιακές τους στολές, περικύκλωναν το χώρο. Ιδιαίτερα, οι νέοι της ίδιας ηλικίας με το Γιώργο. Αφού κάναμε την εκκλησιαστική κηδεία ακολούθησαν ομιλίες τόσο από τους συγγενείς του όσο και από τις αρχές του χωριού.

Η όλη ατμόσφαιρα δεν ήταν καθόλου χαρμόσυνη, όπως συμβαίνει σε άλλες φυλές, όπου χορεύουν και τραγουδούν ασταμάτητα, για ώρες

πολλές. Οι Μασάι ήταν τελείως διαφορετικοί. Δεν παρατήρησα καμιά κουλτουριάρικη τελετή με τα γνωστά παραδοσιακά τραγούδια και χορούς. Απεναντίας, οι άνθρωποι ήταν σιωπηλοί και παρακολουθούσαν με κατάνυξη, ιδιαίτερα την ομιλία του επισκόπου.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που μου δόθηκε αυτή η ευκαιρία να μιλήσω σε κηδεία των Μασάι. Και στις προηγούμενες περιπτώσεις η κηδεία ήταν πάλι για νέους, οπότε εκμεταλλεύτηκα την περίπτωση να τονίσω τη μεγάλη ευαισθησία που έχουν συνήθως οι άνθρωποι σε αυτές τις περιπτώσεις, γνωρίζοντας ότι οπωσδήποτε ο θάνατος ενός νέου προκαλεί βαθιά θλίψη, όχι μόνο στους

συνομηλικούς και τους φίλους του, αλλά περισσότερο στα μέλη της οικογένειάς του.

Ήταν ακόμη μια ευκαιρία, κάνοντας μια σύντομη αναδρομή, να υπενθυμίσω στους παλαιότερους το αρχαίο έθιμό τους, που έριχναν το νεκρό χωρίς δεύτερη σκέψη στο δάσος, για να γίνει το σώμα του τροφή για τα άγρια ζώα. Είναι γεγονός, μέσα από μελέτες που έγιναν, ότι οι Μασάι από αρχαιοτάτων χρόνων περιφρονούσαν το θάνατο. Αυτός ήταν και ο λόγος που επικράτησε αυτό το έθιμο. Δηλαδή, για να μην πολυσκέφτονται, να βασανίζονται τη σκέψη τους, να λυπούνται και ίσως ακόμη να ξοδεύονται, έβρισκαν αυτή τη λύση. Στην πραγματικότητα, ήταν

υλιστές και δεν είχαν βαθιά πνευματική εμπειρία. Η πνευματικότητα τους μπορούσε να χαρακτηριστεί πλούσια και σπάνια μόνο μέσα από τη δική τους πραγματικότητα, δηλαδή έδιναν την εικόνα του «αγαθού αγρίου», έτσι όπως την περιέγραφαν οι συγγραφείς του 18ου αιώνα, ο Ρουσό και ο Βολταίρος.

Έτσι λοιπόν, εκείνη τη μέρα, ήθελα να μεταφέρω το μήνυμα της ανάστασης των νεκρών, επειδή γνώριζα ότι παρευρίσκονταν στην κηδεία άνθρωποι όλων των ηλικιών και ποικίλων πεποιθήσεων - βαπτισμένοι, αβάπτιστοι, μορφωμένοι, αμόρφωτοι. Ίσως, εκείνη τη μέρα, οι άνθρωποι αντιλήφθηκαν, για πρώτη

φορά, πόσο μεγάλη σημασία δίνει η Ορθοδοξία στο πρόσωπο του ανθρώπου, αναγνωρίζοντάς τον σαν εικόνα του Θεού. Οπωσδήποτε, για τα δικά τους δεδομένα, αυτό αποτελούσε μια καινούργια ελπίδα, που άνοιγε νέους ορίζοντες για την πνευματική τους κατάρτιση και άνοδο. Μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι μιλάμε για ανθρώπους που πριν μερικά χρόνια είχαν άγριες διαθέσεις απέναντι στους συνανθρώπους τους, γι' αυτό και δε στοίχιζε τίποτε σ' αυτούς η οποιαδήποτε κατάσταση τούς οδηγούσε στο θάνατο.

Εκείνο το οποίο με εντυπωσίασε ήταν η τάξη που επικρατούσε, η σοβαρότητα και η άκρα σιγή, χωρίς

θόρυβο, χωρίς φωνασκίες, χωρίς χορούς, χωρίς τραγούδια. Ήσυχα κατέβασαν το φέρετρο του νεαρού νεκρού στον τάφο, το σκέπασαν με το σκληρό εκείνο χώμα της μασαϊκής γης και στη συνέχεια, σιωπηλά, αποχώρησαν.

Μετά την κηδεία, καθίσαμε κάτω από ένα δέντρο, όπου με περικύκλωσαν οι νέοι και άρχισαν να μου κάνουν ερωτήσεις για την άλλη ζωή, για την ανάσταση των νεκρών, έτσι όπως τους περιέγραφα στην ομιλία μου. Έδειξαν τόσο ενδιαφέρον και κατανόηση που αντιλήφθηκα ότι έλειπε έντονα από τους ανθρώπους αυτούς η κατηχητική διδασκαλία και το βάθος της ορθόδοξης πνευματικότητας σε σχέση με το

θάνατο. Σκεφτόμουν ότι ήταν η πιο κατάλληλη στιγμή, τουλάχιστον για τους νέους, να δώσω αυτό το μήνυμα της ελπίδας, της αιωνιότητας και της προσδοκίας, της ανάστασης των νεκρών κατά τη δεύτερη παρουσία του Χριστού.

Μακάρι οι προσπάθειες αυτές που κάνουμε, όχι μόνο με τους Μασάι αλλά και με τις άλλες φυλές, να μπορέσουν να προσφέρουν το πραγματικό νόημα της Ορθοδοξίας στις ψυχές των ταλαιπωρημένων αυτών ανθρώπων, που ποθούν να γνωρίσουν και να γευθούν τα νάματα και το ήθος της Ορθόδοξης πίστης μας ως της μόνης, μιας, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας.

† Ο Κένυας Μακάριος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Μια νέα ενορία άνοιξε στην Κινσάσα

Με τη βοήθεια του Παντοδύναμου Θεού, η ιεραποστολική διακονία της Ιεράς Μητροπόλεως Κεντρώας Αφρικής συνεχίζεται με τις ελάχιστες δυνάμεις τις οποίες διαθέτει.

Οι προσελεύσεις των ιθαγενών στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι συγκινητικές. Μεμονωμένα άτομα και ομάδες ιθαγενών προσέρχονται αναζητώντας το φως της Αλήθειας.

Οι ιερείς με τους κατηχητές κάνουν φιλότιμη προσπάθεια πολλές φορές κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες να μεταφέρουν το λόγο της Ορθοδοξίας. Ο Πανάγαθος Θεός βοηθά, προστατεύει και δίνει δύναμη στους εργάτες του Ευαγγελίου. Καθημερινά αγωνιζόμενοι στην πρώτη γραμμή συναντάμε πλήθος απρόβλεπτων προβλημάτων. Οι ρυθμοί είναι τελείως διαφορετικοί εδώ. Εργασίες που στην

Ευρώπη μπορεί να τελειώσουν σε μία ημέρα, εδώ στην Αφρική μακάρι να ολοκληρωθούν σε δέκα μέρες. Η λέξη «γρήγορα» δεν υπάρχει. Οι καθυστερήσεις πολλές φορές δημιουργούν μεγάλα προβλήματα στην εξέλιξη των έργων. Κάποιος που δε ζει εδώ δεν μπορεί να το καταλάβει. Παρ' όλα αυτά, τα έργα συνεχίζονται, όχι όμως με τους ρυθμούς που θα θέλαμε.

Τα έργα που χρηματοδοτούνται από δωρητές μέσω της Αδελφότητας Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, δηλαδή ο Ιερός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και το σχολείο στο Gungu, ο Ιερός Ναός Αγίων Αρχαγγέλων πλησίον του αεροδρομίου της Κινσάσας, και το μικρό Κέντρο Υγείας στο Samana, προχωρούν, οι δε εργασίες τους παρυσιάζουν αξιόλογη πρόοδο.

Ο Ιερός Ναός του Ευαγγελισμού ήδη άρχισε να λειτουργεί, παρ' όλο που ακόμη απαιτούνται αρκετές εργασίες για να ολοκληρωθεί. Τέμπλο, πλακίδια δαπέδου, τζάμια, βάψιμο, εξοπλισμός, αγιογράφηση, καρέκλες. Φέτος, εστάλη από τη Θεολογική Σχολή μας «Άγιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης» ο τελειόφοιτος π. Γεώργιος μαζί με φοιτητή ψάλτη – αμφότεροι κατάγονται από το Gungu – και τέλεσαν την πανήγυρη του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, τις ακολουθίες των Χαιρετισμών, της Μεγάλης Εβδομάδας και της Αναστάσεως του Κυρίου.

Στο σχολείο στο Gungu συνεχίζονται οι εργασίες και πιστεύουμε ότι θα είναι έτοιμο να λειτουργήσει το Σεπτέμβριο. Απομένει η προμήθεια θρανίων, γραφείων, βιβλιοθήκης, βιβλίων, η κατασκευή τουαλετών, η δημιουργία μικρής δεξαμενής για τη συγκέντρωση νερού, ο ελαιο-

χρωματισμός και η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου.

Για το Κέντρο Υγείας του Samana, λόγω της περιόδου των βροχών, της τεράστιας απόστασης από την Κινσάσα και της έλλειψης τηλεφωνικής επικοινωνίας, οι ειδήσεις που έχουμε είναι περιορισμένες. Περιμένουμε να περάσει η περίοδος των βροχών, ώστε κατά την περίοδο της ξηρασίας να μπορέσουμε να ταξιδεύσουμε, για να δούμε από κοντά το έργο. Ο ιερέας π. Αυγουστίνος αγωνίζεται για την ολοκλήρωση του έργου και τη λειτουργία της μονάδας. Ήδη κατά τη συνάντησή μας τον Ιανουάριο στην Κανάγκα, μου ανέφερε για την εξέλιξη του έργου και του έδωσα χρήματα για την κατασκευή κρεβατιών, ερμαρίων, γραφείων. Μόλις έχω νεότερα, θα σας ενημερώσω.

Για τον Ιερό Ναό των Αγίων Αρχαγγέλων, έχουμε ευχάριστα νέα.

Ἦδη ο ναός στεγάσθηκε. Απομένει να τελειώσει το καμπαναριό, η πλακόστρωση, οι πόρτες και τα παράθυρα, να γίνει η αγιογράφηση, ο ελαιοχρωματισμός, ο εξοπλισμός του ναού και του γραφείου και η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου.

Την Κυριακή του Αγίου Αποστόλου Θωμά, μετά τη Θεία Λειτουργία, ήρθαν στους Αγίους Αρχαγγέλους με λεωφορεία, οι πιστοί μας από τις ενορίες της Κισιάσας, Αγ. Νικολάου, Αγ. Μάρκου, Αγ. Αθανασίου Αθωνίτου και οι φοιτητές μας από τη Θεολογική Σχολή, και ψάλαμε την πρώτη πανηγυρική αναστάσιμη ακολουθία. Η χαρά όλων ήταν έκδηλη. Διορίστηκε ο πρώτος πρόεδρος της ενοριακής επιτροπής και τοποθετήθηκε ο θεμέλιος λίθος του σχολείου στην αυλή του Ι. Ναού. Το σχολείο είναι δωρεά ανωνύμου.

Τον Ιερό Ναό, ως γνωστόν, τον

έχει θεμελιώσει ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρος κατά την τελευταία του ποιμαντική επίσκεψη στην Κισιάσα τον Οκτώβριο του 2013.

Στο τέλος της ακολουθίας μοιράστηκαν σε όλους κόκκινα αβγά, που είχαν ετοιμασθεί από τις γυναίκες της ενορίας του Αγίου Μάρκου με την καθοδήγηση της κ. Στέλλας Παπαδοπούλου, επίσης ψωμιά, προσφορά του προέδρου της Ελληνικής Κοινότητας της Κισιάσας κ. Γερασίμου Ντούνη, νερά προσφορά της εταιρίας Olympic του κ. Αντωνίου Σφακιανάκη και αναψυκτικά, προσφορά της Ιεράς Μητροπόλεως.

Η χαρά όλων ήταν μεγάλη. Για την Εκκλησία μας ήταν ξεχωριστή ημέρα. Μια νέα ενορία άνοιξε στην πρωτεύουσα Κισιάσα του Κονγκό!

Μετά θερμών αναστάσιμων ευχών
† Ο Κεντρώας Αφρικής Νικηφόρος

Πάσχα στις εκκλησιαστικές κοινότητες κεντρικού και νότιου Καμερούν

**«.. οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν
καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
εἰς πάντα τὰ ἔθνη...» (Λουκ. 24, 46-47)**

Μέσα ἀπὸ τὸ πέρασμα -πάσχα- τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς φθάσαμε καὶ ἐφέτος στὶς ἅγιες ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ στή λαμπροφόρο τοῦ Κυρίου Ἀνάστασι... μέ ὅλες τίς εὐλογίες πού προσκομίζει ἡ χάρις Του γιὰ τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία.

Τὴν Πέμπτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ζήσαμε κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ. Πρὶν πέντε χρόνια μιὰ ὁμάδα ἱερέων καθοδηγουμένων ἀπὸ προτεσταντικὲς ἰδέες διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας ἐπανεστάτησαν, μετὰ τὴν ἐπισημὴ ἀναγνώριση τῆς τοπικῆς μας

ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τοῦ Καμερούν, κατὰ τοῦ τρόπου διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας, δηλ. τοῦ ἐπισκόπου, καὶ ἀπαίτησαν ἢ διοικήσεις νά γίνονται ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν ἱερέων καὶ ὁ ἐπίσκοπος νά ἀρκεστεῖ στὸν ρόλο τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἄρνούμενοι κάθε διάλογο ἐδίχασαν τὸ σῶμα τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, κατέλαβαν -πρόσκαιρα- κάποιες ἐνορίες καὶ κατόπιν διεσπάρσθησαν σὲ πέντε διαφορετικὲς ὁμάδες, ἀφοῦ προσπάθησαν καὶ ἀπέτυχαν νά δημιουργήσουν -

τρεις φορές- δική τους «ορθόδοξη εκκλησία». Μετά παρέλευσιν πέντε ἐτῶν, κάποιοι ἤλθαν εἰς μετάνοιαν καὶ ἐζήτησαν συγχώρεση, ἡ ὁποία μέ τὴν διάκριση καὶ εὐλογία τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου τοῦ Β', τοὺς ἐδόθη. Ἔτσι τὴν Πέμπτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὀρίσθη ἡ ἐνώπιον τῶν πιστῶν συγγνώμη.

Ἡ ἐκπληξὶς καὶ χαρὰ μας ἦταν ὅτι, ἓνα μεγάλο μέρος τῶν πιστῶν πού εἶχαν ἀκολουθήσει αὐτούς τοὺς Ἱερεῖς ἐπέστρεψε μαζί τους.

Ὁ ἐπίσκοπος μιλῶντας κατάλληλα μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἐξήγησε στὸν κόσμον τὴν ἀξία τῆς μετανοίας καὶ

τῆς συγχωρητικότητος καὶ ἐκάλεσε ὅλους στὴν ἐνότητα πού πηγάζει ἀπὸ τὸν «αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» πανοικτίρμονα Κύριον.

Στὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ὅλοι ἐγονάτισαν καὶ ἀνεγνώσθη ἡ προσοίκουσα συγχωρετικὴ εὐχή εἰς τοὺς ἐπιστρέψαντας ἀδελφούς καὶ ἐσυνεχίσθη τὸ μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως καὶ ἐνότητος, ἡ Θεῖα Λειτουργία. Κατὰ τὸ πέρασ τῆς Θεῖας εὐχαριστίας ὁ μετανοήσας ἱερέας ἀνέγνωσε ἐπιστολὴ συγγνώμης καὶ δήλωση μετανοίας πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Ἐπίσκοπον, τὸν Πατριάρχη, τὴν Ἱεράν Σύνοδον τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας

τοῦ Καμερούν γιά τόν ὅλον θόρυβον πού προεκάλεσαν.

Ο Επίσκοπος ἐρώτησε τούς πιστούς ἄν δέχονται τήν μετάνοια τοῦ ἱερέως καί στό ὁμόψυχον «ναί» ὅλων τῶν πιστῶν, ἐδέχθη διά συγχωρετικῆς εὐχῆς τόν υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν πατρικόν οἶκον τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ. Τήν Κυριακή τῶν Βαΐων μέ τήν συμμετοχήν ὅλων τῶν κληρικῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Νοτίου Καμερούν ὁ ἐπιστρέψας ἱερεὺς συλλειτουργήσῃ γιά πρώτη φορά μέ τόν ἐπίσκοπό του μετά ἀπό πέντε χρόνια σχίσματος.

Ἡ ἱστορία αὐτή δέν εἶναι οὔτε ἡ πρώτη οὔτε δυστυχῶς καί ἡ τελευταία στήν ἱστορία τῆς ἱεραποστολῆς, δείχνει ὅμως μιά ἀγνωστη πτυχή τῆς νηπιότητος τῶν ἱεραποστολικῶν κατά τόπους ἐκκλησιῶν καί τῆς προσπαθείας πού πρέπει νά γίνεῖ οὕτως ὥστε οἱ σπίθες ἐνός τέτοιου κινδύνου νά μήν μετατραποῦν σέ καταστροφική πυρκαγιά...

Τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα εἶχαμε τήν εὐλογία νά εἶναι κοντά μας καί ὁ πρωτοπρεσβύτερος καί ἰατρός π. Εὐάγγελος Παπανικολάου, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε ὅλον τόν κόπον τῶν ἀκολουθιῶν γιά τήν ἐξυπηρέτησιν καί τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τοῦ Γιαουντέ.

Κατά τήν διάρκειαν ὁλοκλήρου τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος ὁ Ἐπίσκοπος, συνοδευόμενος ἀπό

ὄλους τούς κληρικούς τοῦ Κέντρικοῦ καί Νοτίου Καμερούν, περιόδευσε ὅλες τίς ἐνορίες στά περίχωρα τῆς πρωτευούσης καί σέ ἄλλες πόλεις, ὅπου ὑπάρχουν ὀρθόδοξες ἐκκλησιαστικές κοινότητες, ἐλειτούργησε τήν ἀναστάσιμη θεία λειτουργία, πραγματοποίησε βαπτίσεις, ἐόρτασε μέ τούς πιστούς καί ἄκουσε τά ἰδιαίτερα προβλήματα κάθε κοινότητος.

Ἐπίσκεψη ἀγάπης πραγματοποίησε ἐπίσης σέ δύο ὄρφανοτροφεία τοῦ Γιαουντέ καί μετέφερε τά ἀναγκαῖα γιά τό συσσίτιο τῶν παιδιῶν, παιχνίδια, τετράδια καί εἶδη προσωπικῆς ὑγιεινῆς, δῶρα φίλων τῆς ἱεραποστολῆς.

Ὅλη αὐτή ἡ περιοδεία μέσα στήν ἀναστάσιμη ἀτμόσφαιρα ἔδωσε σέ ὄλους μας τήν εὐκαιρία νά ἀνανεώσουμε τίς μεταξύ μας σχέσεις καί τήν σχέση διακονίας τῶν ἱεραποστολικῶν ἐκκλησιαστικῶν μας κοινοτήτων, νά κοιτάξουμε βαθύτερα τόν προσανατολισμό μας πρὸς τά «ἔσχατα καί ἤδη παρόντα» τῆς Ἀναστάσεως τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τήν ὁποία εὐχηθήκαμε καί εὐχόμεθα εἰς πάντας τούς ἀγαπῶντας τήν ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Χριστός Ἀνέστη!!!»

Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καμερούν

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

Αποστολή μας ο φωτισμός του κόσμου

Αγαπητέ πρόεδρε και μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Αδελφότητας Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής,

Χριστός Ανέστη!

Παρ' όλες τις οικονομικές δυσκολίες μας, ο αγώνας της Ιεραποστολής συνεχίζεται στην όμορφη και βασανισμένη νήσο της Μαδαγασκάρης. Η Εκκλησία μας μέρα με τη μέρα αυξάνει, τόσο σε έμπυχο δυναμικό όσο και σε επίπεδο κτηριακών εγκαταστάσεων, ήτοι με την κατασκευή Ιερών Ναών, του ορφανοτροφείου στην πρωτεύουσα, το οποίο χρηματοδοτείται και μέσω της ευγενούς δωρητριάς της Αδελφότητάς σας, μιας σχολής πανεπιστημιακού επιπέδου, και όλα αυτά

φυσικά συνδυαζόμενα πάντοτε με την εν γένει φιλανθρωπική δράση προς τους απόρους, ασθενείς και χρήζοντες γενικώς αγάπης και ηθικής και υλικής συμπαράστασης.

Έχουμε πει πολλές φορές ότι η Ιεραποστολή δεν είναι μόνον διακήρυξη του Θείου Λόγου και ευαγγελισμός του λαού αλλά και προσφορά φιλανθρωπίας και εμπράκτου υλικής αρωγής.

Και όλα αυτά ανεξαρτήτως θρησκευτικών πεποιθήσεων, χρώματος και φυλετικών ή εθνικών ιδιαιτεροτήτων. Η Πίστη μας είναι ζωντανή και καθάρια σαν το ατόφιο χρυσάφι και έτσι πρέπει να προσφέρεται, όπως εξ άλλου την παραλάβαμε· «έάν πεινᾷ οὖν ὁ ἐχθρός

σου, ψώμιζε αὐτόν, ἐάν διψᾷ πότιζε αὐτόν, τοῦτο γάρ ποιῶν ἄνθρακας πυρός σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ» (Ρωμ. ιβ', 20).

Αυτό είναι και το μεγαλείο και η διαφοροποιός δύναμη της Ορθοδοξίας, την οποία ασπάζονται ὅλο και περισσότερο οι αδελφοί μας στην Τρίτη Ἡπειροῦ: η ανιδιοτελής αγάπη. Η αγάπη χωρίς αναμονή για ανταπόδοση και με μοναδική προσημονία τον φωτισμό και την ψυχική σωτηρία, τα οποία είναι και οι ὡς ἄνω αναφερόμενοι εκ του Αποστόλου των Ἐθνῶν «άνθρακες» της Πίστεως.

Μετά μεγάλης χαράς λοιπόν

σε ανακοινώνουμε ὅτι το Ἱεραποστολικό ἔργο, σε συνεργασία πάντα με τους ιερεῖς μας, προχωρεῖ και εἴμαστε πλέον ἑτοιμοὶ να αρχίσουμε την ανέγερση Ἱεροῦ Ναοῦ στην πόλη Diego του Βορρά. Είναι μια πόλη στην οποία προ ὀλίγων ἐτῶν ἔγιναν οι πρώτες βαπτίσεις, αὐτὴν δε την στιγμή ὑπάρχει ἓνας ικανὸς ἀριθμὸς κατηχουμένων. **Ὁ Ἱερός Ναός θα προορίζεται για να καλύψει τις ἀνάγκες της Ἐκκλησίας μας σε μια περιοχή ὅπου μόλις τώρα ἡ Ὀρθόδοξος Πίστη κάνει αἰσθητὴ την παρουσία της** ἰδιαίτερως μάλιστα ἀπὸ την στιγμή που θα ὑπάρξει ὁ πρώτος **Ὀρθόδοξος**

Ναός. Η ανέγερσίς του θα στοιχίσει περίπου 25.000 €.

Γνωρίζουμε την οικονομική δυσκολία την οποία διέρχεται η πατρίδα μας. Γνωρίζουμε όμως και την καλή και φιλότιμη διάθεση των Ελλήνων, οι οποίοι μέσα στην οικονομική κρίση την οποία υφίστανται, βρίσκονται πρωτοπόροι στη φιλανθρωπία και στην ιεραποστολική δράση. Από μια φτωχή και μικρή χώρα σήμερα, ευαγγελίζεται μια μεγάλη ήπειρος που μέχρι εχθές ζούσε στο σκοτάδι και στην πλάνη των ειδώλων, του παγανισμού και των απανταχού τω κόσμω αιρέσε-

ων. Και αυτή είναι, άλλωστε, η αποστολή που μπορεί να μας αναδείξει πρωτοπόρους της πίστεως στο παγκόσμιο στερέωμα.

Ευχαριστούμε και πάλι για μια ακόμη φορά τόσο την Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής όσο και τους φιλοτίμους δωρητές που συνέδραμαν και συνεχίζουν να συνδράμουν στη συνέχιση του Ιεραποστολικού Έργου, το οποίο μαζί άλλωστε πάντοτε ξεκινούμε και ελπίζουμε Χάριτι Θεού να τελειώσουμε.

† Ο Μαδαγασκάρης Ιγνάτιος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΟΥΑΝΖΑΣ

Χαρίζοντας μάθηση στα παιδιά της Μουάνζας

Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής,

Χριστός Ανέστη! Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω τους Αναστάσιμους χαιρετισμούς από τους Ορθόδοξους αδελφούς μας της Ιεράς Μητρόπολης, την οποία υπηρετώ.

Με τη χάρη του Θεού, στην Ι. Μητρόπολη Μουάνζας, λειτουργούν 2 Γυμνάσια. Το 1ο στην περιοχή Rubaale ονομάζεται "Άγιος Σωσθένης" και άρχισε να λειτουργεί το 2009, ενώ το 2ο στην Kayanga ονομάζεται "Αριστοτέλης" και αριθμεί δύο χρόνια λειτουργίας. Τα δύο γυμνάσια συνολικά έχουν 620 οικότροφους μαθητές και μαθήτριες. Βλέπετε, συχνά στην Αφρική, ένα μεγάλο κίνητρο για την εκπαίδευση είναι και η σίτηση που προσφέρεται.

Κάθε μαθητής πληρώνει 150 ευρώ ετησίως για δίδακτρα, σίτηση,

υπόδηση και λοιπά έξοδα. Από τα έσοδα αυτά δεν μπορούν να καλυφθούν όλες οι δαπάνες, με συνέπεια να δημιουργείται έλλειμα της τάξεως των 40.000 ευρώ ετησίως.

Παρακαλώ τους αγαπητούς αναγνώστες, εάν είναι δυνατόν, να συνδράμουν στην αντιμετώπιση μέρους των αναφερομένων αναγκών με οποιοδήποτε χρηματικό ποσό.

Θέλω να ευχαριστήσω εκ των προτέρων την Αδελφότητα Ορθόδοξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, η οποία πάντα φροντίζει να συνδράμει στην επίλυση των οικονομικών προβλημάτων, που αντιμετωπίζει η ταπεινή Μητρόπολη της Μουάνζας.

Σας είμαι ευγνώμων.

Με αγάπη Χριστού,
† Ο Μουάνζας Ιερόνυμος

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ ΚΑΙ ΡΟΥΑΝΤΑΣ

Προκλήσεις για το μέλλον

Αγαπητοί εν Κυρίω αδελφοί, Χριστός Ανέστη!

Είναι για μένα χαρά και τιμή να επικοινωνώ μαζί σας για να σας καταστήσω κοινωνούς του έργου, το οποίο επιτελείται, με τη χάρη του Θεού, με την ευλογία και την αγάπη του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, κ.κ. Θεοδώρου Β', και φυσικά με τη δική σας ηθική και υλική συμπαράσταση και στήριξη.

Η διακονία μου στην Ιερά Επισκοπή Μπουρούντι και Ρουάντας μετράει 15 περίπου μήνες. Πρωταρχικό μέλημά μας η περαιτέρω βελ-

τίωση της οργάνωσης της τοπικής Εκκλησίας και η προσέγγιση των ανθρώπων, οι οποίοι θέλουν να γνωρίσουν την Ορθόδοξη Εκκλησία και να ενταχθούν στους κόλπους της.

Όπως ήδη γνωρίζετε, στην πρωτεύουσα του Μπουρούντι, Μπουζουμπούρα, λειτουργούν ο Καθηδρικός Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στο κέντρο της πόλης, και ο Ναός του αγίου Αρσενίου στη βιομηχανική περιοχή, ενώ ο Ιερός Ναός του αγίου Δημητρίου, στη συνοικία Τσαράμα παραμένει ημιτελής και τον χρησιμοποιούμε για τις κατηχήσεις.

Α' Μπουραμάτα

Δύο περίπου ώρες μακριά από την Μπουζουμπούρα, υπάρχει η ορθόδοξη ενορία της Μπουραμάτα, της οποίας οι κάτοικοι είναι πρόσφυγες πολέμου. Όπως είναι ευνόητο, η περιοχή έχει τεράστιες ελλείψεις και ανάγκες, με πρώτη την άμεση ανάγκη ευαγγελισμού των κατοίκων, την καταπολέμηση της πείνας, την παροχή καλύτερης εκπαίδευσης και υγείας και

της διαμόρφωσης του κοινωνικού περιβάλλοντος. Σ' αυτούς, λοιπόν, τους τομείς δραστηριοποιούμαστε εντατικά και συγκεκριμένα:

Κατήχηση

Ύστερα από τρίμηνη διδασκαλία, περισσότεροι από 600 κατηχούμενοι προστέθηκαν στην Ορθόδοξη Εκκλησία, ενώ μετά τη βάπτισή τους 120 ζευγάρια τέλεσαν το θρησκευτικό τους γάμο. Καθημερινά ο αριθμός των κατηχουμένων αυξάνεται.

Υγεία

Σε κάθε μας επίσκεψη, μοιράζουμε φάρμακα σε όσους τα έχουν ανάγκη. Ακόμη, με διάφορα μέσα, στα πλαίσια των δυνατοτήτων μας, συμμετέχουμε ενεργά, στην ανακούφιση των ανθρώπων, σε περίπτωση φυσικών καταστροφών.

Εκπαίδευση

Τον μήνα Σεπτέμβριο, αρχή του σχολικού έτους, τελέσαμε την ακολουθία του Αγιασμού, μοιράσαμε

γραφική ύλη στους μαθητές και αγοράσαμε ποδήλατα για το διδακτικό προσωπικό, που διαμένει μακριά από το σχολείο, στο οποίο φοιτούν εξακόσιοι περίπου μαθητές και μαθήτριες.

Κοινωνικό περιβάλλον

Διαθέσαμε ένα - σεβαστό για τα πενιχρά μας οικονομικά - ποσό σε διάφορους ορθοδόξους και όχι μόνο συνεταιρισμούς, όπως για παράδειγμα για παρασκευή άρτου και για καλλιέργεια ρυζιού.

Αντιμετώπιση της πείνας

Εφαρμόζουμε ένα επισιτιστικό πρόγραμμα, που συνίσταται στην παροχή γεύματος (ρύζι και φασόλια) καθημερινά, τόσο στους μαθητές όσο και στο διδακτικό προσωπικό. Απ' όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω, όλα τα μέλη της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Μπουραμάτα είναι ευχαριστημένοι από την κατά 80% συνεισφορά μας στην επιβίωσή τους.

Β' Ρουάντα

Σήμερα, υπάρχουν πάνω από 100 άτομα, που έχουν ήδη βαπτισθεί, ενώ 3000 άτομα περίπου παρακολουθούν μαθήματα κατήχησης κάθε Σάββατο και Κυριακή μετά από την πρωινή προσευχή και ήδη λειτουργούν 15 ενορίες, κάτω από την επίβλεψη των κατηχητών.

Η Θεία Λειτουργία τελείται μια φορά τον μήνα, επειδή δεν υπάρχει εντόπιος ιερέας και ένας ιερέας από το Μπουρούντι είναι επιφορτισμένος για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας εδώ στη Ρουάντα.

Με την ευλογία του Πατριάρχη μας, στείλαμε στη Θεολογική Σχολή «Μακάριος ο Γ'», στο Ναϊρόμπι της Κένυας δύο νέους από τη Ρουάντα, προκειμένου να σπουδάσουν Θεολογία και να χειροτονηθούν ιερείς.

Ο ένας μάλιστα χειροτονήθηκε πριν από λίγες ημέρες.

Με τις αρχές της Ρουάντας διατηρούμε άριστες σχέσεις, μάλιστα, όπως άφησαν να εννοηθεί, ενδιαφέρονται για την οργάνωση της Εκκλησίας μας. Οι κοινότητες στις οποίες είναι έντονη η παρουσία της Ορθοδοξίας είναι οι περιοχές: Kaziba, Rwabatanzi, Kigali και Nyamata.

Οι δήμαρχοι όλων των επαρχιών της χώρας μας προσκαλούν και μας παρακαλούν να δημιουργήσουμε κατηχητικά κέντρα, όμως δεν υπάρχουν οι απαραίτητες υποδομές για να υλοποιήσουμε την επιθυμία τους, προς το παρόν τουλάχιστον, λόγω αδυναμίας αγοράς οικοπέδου για ανέγερση εκκλησιών.

Αυτή τη στιγμή σχεδιάζουμε

ένα καινούργιο σύστημα εκπαίδευσης για νέους και νέες, σε συνεργασία με τους δημάρχους των διαφόρων περιοχών. Λειτουργούμε επίσης το σχολείο της Κυριακής, μετά τη Θεία Λειτουργία, που απευθύνεται σε παιδιά.

Ακόμη, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω, ότι σύμφωνα με το νόμο της Ρουάντας, δε θα μπορούσα να προβώ σε καμία ενέργεια, χωρίς να έχω μόνιμη κατοικία στη χώρα. Αναγκάστηκα, λοιπόν, να ενοικιάσω κι εκεί ένα σπίτι. Χρειάζεται να διαθέτουμε μόνιμη στέγη είτε αγοράζοντας οικοπέδο, για να χτίσουμε σπίτι, είτε αγοράζοντας ένα έτοιμο. Η αγορά ενός οικοπέδου στοιχίζει 30-35.000 € και η αγορά έτοιμης οικίας μεταξύ 70-100.000 €.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω και μερικά ακόμη προβλήματα, που ήδη υφίστανται, και άλλα που έχουν στο μεταξύ αναδυθεί. Ανέγερση ναών στη Ρουάντα, δημιουργία ιατρείου, δημιουργία χώρων συγκεντρώσεων, εξεύρεση χρημάτων για παροχή υποτροφιών σε άπορους μαθητές και ακόμη ανέγερση κτηρίου για στέγαση Γυμνασίου στην Μπουραμάτα.

Και αν δεν γίνομαι φορτικός ή απαιτητικός, χρειάζομαστε κάποια χρήματα για την αγορά ειδών, που αφορούν στην υγιεινή των νέων γυναικών και των μαθητριών, οι οποίες τις δύσκολες ημέρες του μήνα απουσιάζουν από το σχολείο.

**† Ο Μπουρούντι & Ρουάντας
Ιννοκέντιος**

Στη διακονία της φτώχειας

**Κατευθύνσου στο Βορρά και θα φέρεις μέλι στο κεφάλι σου.
Πήγαινε ανατολικά και θα κουβαλήσεις γάλα στα χέρια σου.
Προχώρησε προς τον Νότο και θα εμπλησθείς από την ζάχαρη.
Βάδισε προς τα δυτικά και θα περπατήσεις
στηριγμένος σε ζαχαροκάλαμο.**

Αυτή είναι μια παραδοσιακή ρήση του λαού του τόπου που υπηρετούμε. Πολύ χαρακτηριστική της όμορφης αυτής γης της Μαδαγασκάρης. Την είχα ακούσει σε μια προσφώνηση προς τον Μητροπολίτη μας και μου έκανε εντύπωση τόσο μεγάλη, που την ζήτησα να μου την πει με ακρίβεια ο ομιλητής μετά τον χαριτωμένο χαιρετισμό που απηύθυνε προς τον Ποιμένα και τον κλήρο και λαό που ήταν συγκεντρωμένοι εκείνη την ημέρα στα πλαίσια μιας εορταστικής εκδήλωσης. Αυτός είναι ο λαός που κληθήκαμε να υπηρετήσουμε. Ένας φτωχότατος μα τόσο πλούσιος λαός...

Βρισκόμαστε στις πιο φτωχές περιοχές του Τουλιάρ, στην περιοχή του Αμπανί. Κοιτάζεις γύρω σου και βλέπεις ατελείωτες εκτάσεις της ερημικής γης. Έξω από την εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου, τώρα μέσα στην ήσυχη νύχτα ακούω τον υπόκωφο ήχο των αγριεμένων

κυμάτων που έρχονται από τη γειτονική Μοζαμβίκη. Η κούρασή μας ατελείωτη. Ο καλός μου φίλος, ιερομόναχος και ιατρός, εξαντλημένος ησυχάζει μέσα στη λασποκαλύβα, που ετοιμάσαν οι χωρικοί ενορίτες για την φιλοξενία αυτού του ανθρώπου που τόσο τους βοηθά. Όλη την ημέρα δε σταματά να εξετάζει ανθρώπους.

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Τις θηλάζουσες μητέρες με τα βρέφη να ψήνονται στον πυρετό από την ελονοσία; Το παλληκάρι με το απόστημα από τον προχωρημένο στρεπτόκοκκο; Τον ετοιμοθάνατο μικρό που βαπτίσαμε εκτάκτως και αναγκαίως ελπίζοντας στο θαύμα; Και γνωρίζεις καλά ότι το θαύμα εδώ είναι γεγονός, καθώς βλέπεις μπροστά σου τους ανθρώπους που χθες είχες διαγράψει, τώρα για μια ακόμη φορά, ζωντανούς σαν αναστημένους νεκρούς με τη Χάρη και το έλεος του Θεού.

Θυμήσου τα μικρά παιδιά στην Εκκλησία που υμνούν τον Κύριο, παρόλο που η πείνα θερίζει κυριολεκτικά όλη την ύπαρξή τους. Τον νέο που σήμερα με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση μου είπε στην εξομολόγηση ότι ελευθερώθηκε από την αμαρτία που τосα χρόνια κυριαρχούσε επάνω του. Τον πόνο των αδελφών μου, όταν εκμυστηρεύονται ότι τα αποθέματα τροφίμων έχουν εδώ και καιρό εξαντληθεί για την οικογένεια, μιας πού τα σπαρτά όλα ξεράθηκαν λόγω της παρατεταμένης ανομβρίας. Τον κόσμο που παρακαλάει για κατήχηση από τα απομακρυσμένα χωριά. Μα ναι, οι δυνάμεις μας είναι τόσο μικρές! Ανήμποροι πραγματικά χω-

ρίς την Θεϊκή Χείρα να υπηρετήσουμε σε αυτόν τον υπερθυσιαστικό ορίζοντα, που κάθε πρωινό ανατέλλει τον καυτό ήλιο της ένδειας για τους κατοίκους της ερημικής αυτής γης και του δίχως όρια και συμβιβασμούς αγώνα για τους ταπεινούς εργάτες αυτής της πολυδιάστατης πραγματικά αλλά και πολυσήμαντης διακονίας που λέγεται Ιεραποστολή.

Έχει πέσει η νύχτα και κάθεσαι τώρα κάτω από τον σκοτεινιασμένο ουρανό. Θαυμάζεις την εξάισια έναστρο καθαρότητά του, συγχρόνως όμως νιώθεις την αμμόδη σκόνη που φέρνει ο θαλασσινός αέρας, να διεισδύει μέσα στα ρούχα σου και να

ποτίζει τα πνευμόνια σου. Λες και θέλει και αυτή η φύση να σου θυμίζει ανά πάσα στιγμή τον αδιάσειστο σύνδεσμο δωρεάς και πόνου και την αξία της χαράς, όταν αυτή πηγάζει από τη λύπη και τις στερήσεις.

Δεν δύναμαι να περιγράψω τα αισθήματα και τις συγκινησιακές εναλλαγές που υφίσταται κανείς σε αυτό τον χώρο. Σε ένα χώρο στον οποίο γνωρίζουμε καλά ότι δε βρεθήκαμε "διά τās δικαιοσύνας ήμν - ού γάρ έποιήσαμεν τι άγαθόν επί τής γής", αλλά δια το έλεος και την αγάπη του Χριστού.

Εδώ γνωρίζεις καλά, ότι όταν

σε αγκαλιάζει από ευγνωμοσύνη ένα μικρό παιδί, αλλάζει μέσα σου όλη η ύπαρξη. Εδώ ξερεις καλά ότι και ο παραμικρός κόπος πιάνει τόπο. Η μικρή σου χρηματική δωρεά μπορεί να σώζει στην κυριολεξία ψυχές. Ο μικρός σου λόγος μπορεί να αλλάξει μια ολόκληρη κοινότητα. Και φυσικά δεν περιμένεις άλλο θαύμα από αυτό που βλέπεις και ζεις. Την πρωτοχριστιανική αυτή απλότητα και μεταστροφή των ανθρώπων που μοιάζουν με νήπια θηλάζοντα το ουράνιο "γάλα" που τους προσφέρει ο Πατέρας μέσα στην απαρηγόρητη βιωτή, που τους έλαχε ως κλήρος

και δωρεά συγχρόνως.

Για τελευταία φορά κοιτάζω με δέος την ηλιοκαμένη και πνιγμένη στη σκόνη εκκλησιά μας και παρακαλώ τον Άγιο προστάτη της, τον αϊ-Γιάννη τον Ρώσο που ιδιαιτέρως ευλαβούμαι, να μη με αξιώσει ποτέ βιαίως να χωριστώ από το ποίμνιό του που τόσο αγαπώ ως μέλος και διάκονός του.

Κοίταξε, μονολογώ, κοίταξε για μια ακόμη φορά και κατεύθυνε το βλέμμα σου στον Βορρά. Και θα τρυγήσεις το λιγοστό μέλι του Θείου λόγου που τάισες στα πεινασμένα μελίσσια - τους απλούς αυτούς φτωχούς. Θα το τρυγήσεις εκατονταπλάσιο μέσα στην φτωχή καρδιά σου.

Τώρα κατευθύνσου ανατολικά και θα πιείς από το γάλα που εχθές πρόσφερες στα διψασμένα παιδιά. Γάλα όχι δικό σου· κι όμως την δίψα σου πότιζες και την ταλαίπωρη και πονεμένη σου ύπαρξη.

Τώρα νοιώθω ένα μικρό φίλο μου, λερωμένο και κουρελιασμένο να μου σφίγγει το χέρι με το δικό του λερωμένο μαύρο χεράκι και να μου το κατευθύνει προς τον Νότο, τον πολυπόθητό μου πτωχότατο Νότο, και να μου ψιθυρίζει στο αφτί: «Από εκεί θα χορτάσεις τη γλυκύτητα της "ζάχαρης". Από εμάς τους φτωχούς και τους εξαθλιωμένους θα χορτάσεις "ζάχαρη" και γλυκύτητα καρδιάς και συνειδήσεως».

Και απότομα μου το στρέφει προς τη δύση. Εκεί που ο κόκκινος ήλιος αφήνει τις φλογισμένες ακτίνες του να χρωματίσουν για τελευταία φορά σήμερα το μεγάλο κόκκινο νησί μας. Αλλάζει χρώμα στη φωνή και σαν μεγάλος άνθρωπος με προειδοποιεί:

«Δεν σου υπόσχομαι ράβδους χρυσές και ανάγλυφες. Δεν έχω τίποτα τέτοιο να σου δώσω. Θα σου δώσω καλάμι στα χέρια να κουβαλάς και να σε στηρίζει στις μακρινές σου πορείες μέσα στη σκόνη και στις λάσπες. Όπως το απλό καλάμι που βάσταξε ο Κύριος προ της σταυρικής εκείνης υπέρτατης Θυσίας. Γιατί η

ζωή μας εδώ είναι μια ατελείωτη πορεία μέσα στον πόνο και το θάνατο.

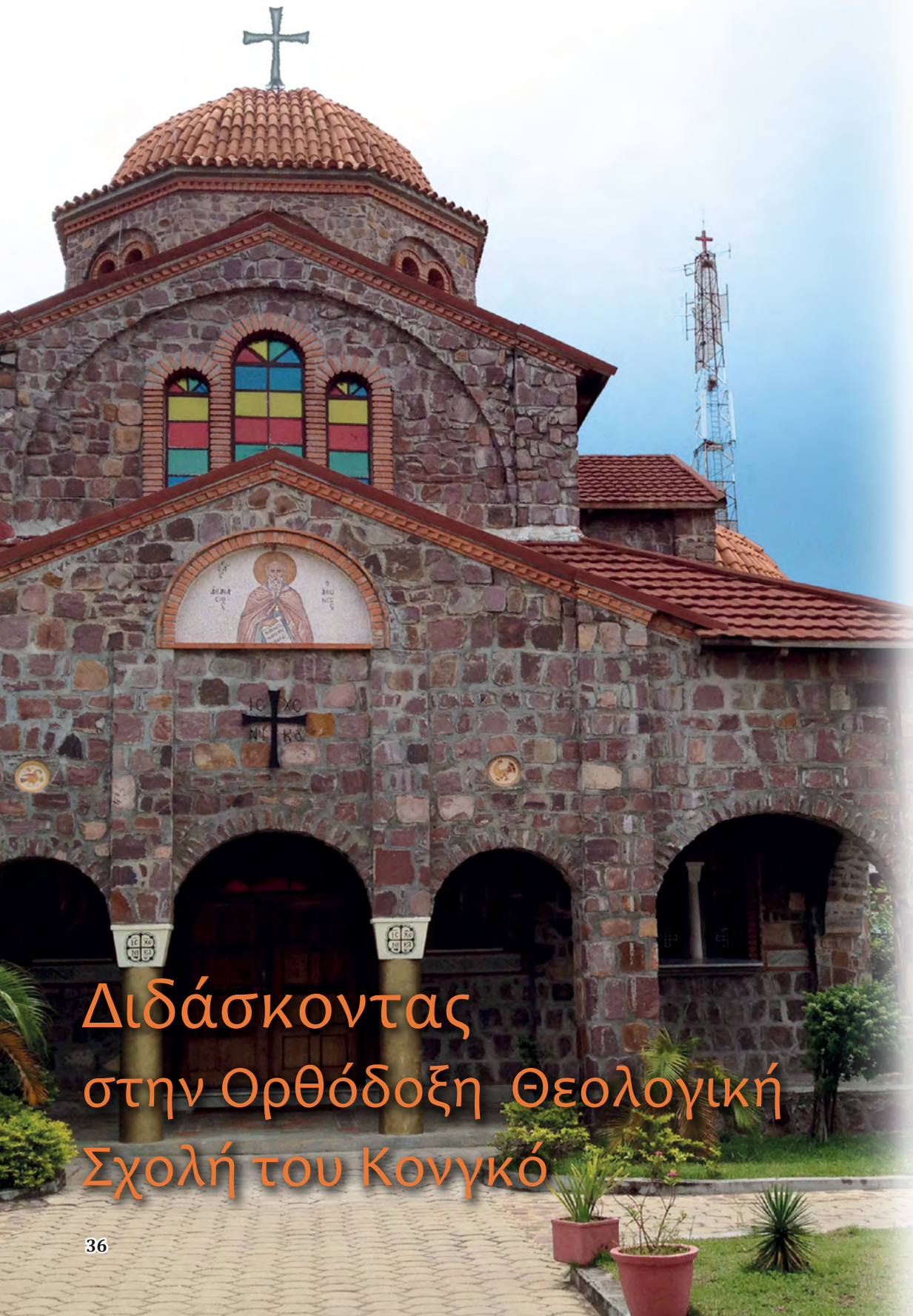
Πρόσεξε όμως το καλάμι αυτό είναι αγνό ζαχαροκάλαμο. Στο τέλος λοιπόν της πορείας σου, στη δύση αυτής της ζωής, σκίσε το και φάγε τον γλυκύτατο «χυμώδη βλαστό» που κρύβει μέσα του.

«Βλαστό» που θα σου γλυκαίνει για πάντα στην αιωνιότητα την πικραμένη σου καρδιά.

Αυτός είναι ο λαός που υπηρετείς, καλέ μου πατέρα και φίλε. Δεν αξίζει πραγματικά η θυσία σου αυτή;»

Ιερομ. Πολύκαρπος Αγιαννανίτης

Διδάσκοντας
στην Ορθόδοξη Θεολογική
Σχολή του Κονγκό

Το Σεπτέμβριο του 2007, ξεκίνησε να λειτουργεί στην περιοχή Mont Ngafula της Κινσάσας η Θεολογική Σχολή "Άγιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης" του Ορθόδοξου Πανεπιστημίου του Κονγκό. Η σχολή είναι πενταετούς φοίτησης και προσφέρει τρεις κατευθύνσεις: α) Αγία Γραφή – Πατερική Θεολογία – Εκκλησιαστική ιστορία, β) Λειτουργική και γ) Οργάνωση και Διοίκηση της Ζωής της Εκκλησίας.

Ο αριθμός των φοιτητών κατά το πρώτο ακαδημαϊκό έτος της Σχολής (2007-2008) ανήλθε στους 70 και παραμένει, σε γενικές γραμμές, σταθερός μέχρι σήμερα. Ο μέσος όρος ανά τμήμα είναι γύρω στα δεκαπέντε άτομα. Η παρακολούθηση είναι υποχρεωτική. Οι παραδόσεις του κάθε μαθήματος είναι αυστηρά δώρες. Οι καθηγητές, οι οποίοι διδάσκουν, προέρχονται από το Κονγκό, την Ελλάδα, τη Γαλλία και την Αυστραλία. Η διδασκαλία πραγματοποιείται είτε δια ζώσης είτε με τηλεδιάσκεψη.

Η σχολή βρίσκεται σ' έναν καταπράσινο λόφο, 25 περίπου χιλόμετρα έξω από την πρωτεύουσα. Πλησιάζοντας κανείς, το πρώτο πράγμα που βλέπει από μακριά είναι ο περήφανος τρούλος του ναού του αγίου Αθανασίου του Αθωνίτη, ο οποίος δεσπόζει στο κέντρο της εσωτερικής αυλής του ιδρύματος.

Η μοναστηριακή αρχιτεκτονική υπήρξε αναμφίβολα η πηγή έμπνευσης του δημιουργού του ευρύτερου συγκροτήματος. Ένας ψηλός περίβολος πλαισιώνει προστατευτικά τους επιμέρους χώρους της Σχολής, οι οποίοι διατάσσονται περιμετρικά γύρω από το ναό. Με γενναιόδωρες χορηγίες, δημιουργήθηκαν όλοι οι απαραίτητοι χώροι ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος, οι οποίοι είναι οργανωμένοι έτσι ώστε να μπορούν να φιλοξενήσουν τους οικότροφους φοιτητές, το διδακτικό προσωπικό και όλους όσοι καταφθάνουν στη Σχολή με ιεραποστολική διάθεση για να υπηρετήσουν και να προσφέρουν αγάπη και γνώσεις. Η συμβολή της Αδελφότητας Ορθόδοξου Εξωτερικής Ιεραποστολής υπήρξε μεγάλη και στον τομέα αυτό.

Είχα την ευτυχία να πληροφορηθώ από τη συνάδελφο Νίκη Παπαγεωργίου για τη φιλόδοξη αυτή προσπάθεια της Ιεραποστολής στην καρδιά της Αφρικής, στην οποία η ίδια είχε ενεργό ρόλο ως καθηγήτρια ήδη από το πρώτο ακαδημαϊκό έτος. Ομολογώ ότι εντυπωσιάσθηκα και σκέφθηκα ότι θα μπορούσα κι εγώ να συμβάλλω σε κάτι. Όταν λοιπόν η κ. Παπαγεωργίου μού μετέφερε την παράκληση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής κ. Νικηφόρου να καλύψω το μάθημα της Βυζαντινής τέχνης, το οποίο

Καθηγήτριες και φοιτητές της Θεολογικής Σχολής

και διακονώ στη Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ, δεν είχα κανέναν απολύτως ενδοιασμό. Θέλησα δε να μεταβώ αυτοπροσώπως στην Κινσάσα για τη διδασκαλία, διότι πιστεύω στη δύναμη της προσωπικής επικοινωνίας με τους φοιτητές.

Έχω ενταχθεί πλέον στο ακαδημαϊκό προσωπικό της Σχολής από το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013. Τα πρώτα μαθήματα (30 ώρες διδασκαλίας) πραγματοποιήθηκαν τον Ιανουάριο του 2013 στο πρώτο έτος. Ο καταγισμός των ερωτήσεων κατά τη διάρκεια του μαθήματος είχε ως αποτέλεσμα να μην κατορθώσω να ολοκληρώσω την ύλη. Για το λόγο αυτό, την επόμενη χρονιά (2013-2014), προστέθηκε το μάθημα και στο δεύτερο έτος. Δε θα ξεχάσω ποτέ την υποδοχή των δευτεροετών φοιτητών το Φεβρουάριο του 2014.

Ήταν αδύνατο να μην δακρυσώ.

Αν εξαιρέσουμε τα μαθήματα, το καθημερινό πρόγραμμα δε διέφερε από τον κοινοβιακό μοναχικό βίο: όρθρος, πρωινό γεύμα, διδασκαλία, μεσημεριανό, διδασκαλία, εσπερινός, δείπνο, απόδειπνο. Μετά το απόδειπνο και μέχρι τη διακοπή της ηλεκτροδότησης (περίπου 10 μ.μ.), αναζητούσαμε λίγες ώρες ανάπαυλας στον υπέροχο κήπο της σχολής. Τις περισσότερες φορές, όμως, αυτό ήταν αδύνατο, διότι μας πλησίαζαν τα παιδιά που είχαν ανάγκη να λύσουν τις απορίες τους, όχι μόνο για θέματα αμιγώς θεολογικά. Οι συζητήσεις γόνιμες και για τις 2 πλευρές.

Το έργο λοιπόν, το οποίο επιτελείται σ' αυτό το ακαδημαϊκό Ίδρυμα, είναι τιτάνιο. Τα προβλήματα πολλά με κυριότερο την έλλειψη οικονομικών πόρων για την εξασφάλιση της

δωρεάν φοίτησης των σπουδαστών, την προμήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών, εκτυπωτών, σαρωτών, γραφικής ύλης αλλά και βιβλίων για τον εμπλουτισμό της Βιβλιοθήκης. Οι φοιτητές είναι υποχρεωμένοι να εκπονούν εργασίες κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. Πού θα αναζητήσουν όμως το υλικό τους, εάν δεν υπάρχουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις; Επισημαίνουμε ότι το επίπεδο των υποδομών της σχολής ελέγχεται αυστηρά από το επίσημο κράτος.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι με τη βοήθεια του αγίου Αθανασίου του Αθωνίτη, της αγίας Βαρβάρας, ο ναΐσκος της οποίας εγκαινιάσθηκε φέτος στο προαύλιο της σχολής, αλλά και όλων όσων πιστεύουν στην αναγκαιότητα της διάδοσης του ορθού θεολογικού λόγου στις εσχατιές της γης, τα όποια προβλήματα θα εκλείψουν και το έργο θα γιγαντωθεί.

Οι σημερινοί σπουδαστές ως κληρικοί ή λαϊκοί θα πάρουν τη σκυ-

τάλη και θα διακονήσουν τη δική τους τοπική εκκλησία και τη δική τους θεολογική σχολή. Το υπέρλαμπρο «Καθολικό» της σχολής γέμιζε κάθε Κυριακή από φτωχά ρακένδυτα παιδιά της γειτονιάς, που έρχονταν ίσως για να πάρουν το αντιδωρο και λίγες καραμέλες, αλλά που παρακολουθούσαν με ιδιαίτερη ευλάβεια τη Θεία Λειτουργία. Αυτά τα παιδιά θέλω να πιστεύω ότι θα είναι οι μελλοντικοί φοιτητές της Θεολογίας.

Ευγνωμονώ το Θεό που μου έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσω έναν άλλο κόσμο και ελπίζω να με αξιώσει να πηγαίνω κάθε χρόνο για να διδάσκω και να διδάσκομαι. Να πηγαίνω κάθε χρόνο για να μην ξεχνάω ότι κάποιοι άνθρωποι στον κόσμο, που παλεύουν για τα αυτονόητα, ίσως προάγουν ημας εις την βασιλείαν του Θεού.

Μαρία Καζαμία

Αν. Καθηγήτρια τμ. Θεολογίας ΑΠΘ
Τακτικό μέλος της Αδελφότητας

Εκπαιδευτική Υιοθεσία

Επένδυση στο μέλλον

Με το πρόγραμμα της εκπαιδευτικής υιοθεσίας, οι δωρητές μας συμβάλλουν στην εκπαίδευση άπορων μαθητών και φοιτητών. Η συγκίνησή μας είναι μεγάλη, όταν λαμβάνουμε ευχαριστήριες επιστολές, όπως του υποτρόφου παρακάτω.

Αγαπητοί φίλοι της Αδελφότητας Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής,

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την εξαιρετική γενναιοδωρία που έχετε επιδείξει προς το πρόσωπό μου, καθώς δεχθήκατε να με συνδράμετε οικονομικώς στις πανεπιστημιακές μου σπουδές. Όπως γνωρίζετε, στις 2 Ιουνίου 2011, με τη συμπλήρωση των θεολογικών σπουδών μου, αιτήθηκα και έγινα δεκτός στο Εθνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο της Νιγηρίας, για να σπουδάσω Διοίκηση Συνεταιρισμών. Είμαι στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσω ότι χάρη στη δική σας φροντίδα, διανύω ήδη το τρίτο έτος των σπουδών μου και είμαι έτοιμος

για άλλο ένα διαφωτιστικό έτος.

Χαίρομαι που με την επιστολή μου αυτή έχω την ευκαιρία να σας ευχαριστήσω προσωπικά για την αφοσίωση και το μέγεθος της προσφοράς σας για την Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην Αφρική και αλλού. Επιτρέψτε μου να σας πω πως εκπλήσσομαι συνεχώς με τον πλούτο του έργου που επιτελείτε. Και πάλι σας καταθέτω την ειλικρινή μου εκτίμηση για την απτότητα γενναιοδωρίας σας, που εκφράζετε μεταξύ άλλων, με το να δίνετε στους νέους ανθρώπους τη δυνατότητα να επιτύχουν τους στόχους τους στην εκπαίδευση.

Με αγάπη Χριστού,

Nwaba James

Φιλιππίνες: Εκεί που ανατέλλει η Ορθοδοξία

Φιλιππίνες είναι τα κεντημένα από κοράλλια νησιά, τα οποία τα έκλεψε ο Ειρηνικός Ωκεανός από τη γη της Νότιας Ασίας και τα έκανε δικά του. Σχηματίζουν ένα θαλασσόγλυπτο αρχιπέλαγος πλέον των 7.000 νησιών που φέρει 95 εκατομμύρια κατοίκους. Αλλά καθένα από αυτά είναι ένας διαφορετικός πίνακας εξαιρετικού φυσικού κάλλους.

Οι άνθρωποι διακρίνονται για την ευγένεια του λόγου και την καλοσύνη τους. Η ευσέβειά τους πηγάζει από το καθαρό κρύσταλλο της ψυχής του, ενώ το θρησκευτικό συναίσθημα διαπερνά όλη τη φιλάγαθη κοινωνία τους.

Η χάρη του Θεού, που γνωρίζει πάντα να αψηφά τις πιθανότητες, επέτρεψε και στη χώρα αυτή να

ανατείλει το μήνυμα της σωστικής Ορθόδοξης πίστης μας, πριν από 30 περίπου χρόνια. Όλα ξεκίνησαν το 1983, όταν ένας ρωμαιοκαθολικός ηγούμενος του τάγματος των Βενεδικτίνων, ο Βικέντιος Εσκάρχα, από το νησί Masbate των κεντρικών Φιλιππινών, έκανε ένα ταξίδι στις ΗΠΑ. Εκεί, το Μεγάλο Σάββατο, συνάντησε πλήθος πιστών έξω από έναν ελληνορθόδοξο Ναό και παρακινήθηκε εσωτερικά να συμμετάσχει στην Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία. Η Ορθόδοξη λατρεία τον συγκίνησε και επί έξι μήνες παρακολουθούσε τακτικά τις ιερές ακολουθίες.

Η αναζήτησή του για την Ορθοδοξία δε σταμάτησε εκεί. Μετά από μια επταετία έμπονης αναζήτησης, μελέτης και εμβάθυνσης στην

Ορθόδοξη πίστη, το 1990 μαζί με 12 άλλες ψυχές δέχτηκε την ποιμαντική επίσκεψη του επιχώριου Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κυρού Διονυσίου και του τότε επισκόπου Ζήλων Σωτηρίου (Τράμπα). Τον Απρίλιο του ίδιου έτους, ο π. Βίκεντιος μαζί με ένα δόκιμο μοναχό, τέσσερις μοναχές και επτά άλλες γυναίκες έλαβαν το άγιο Χρίσμα στο παρεκκλήσι του ελληνικού προξενείου της Μανίλας, όπου άλλοτε λειτουργούσε ο ιεραπόστολος π. Αθανάσιος Ανθίδης, και απετέλεσαν έτσι τον πρώτο πυρήνα της Ορθόδοξης Εκκλησίας στις Φιλιππίνες.

Η Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής από την πρώτη στιγμή συνέτρεξε στις ανάγκες της Ιεραποστολής στις Φιλιππίνες, ενισχύοντας την ανέγερση

του Ιερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Μανίλα και της Ιεράς Μονής Γενεσίου της Θεοτόκου στο νησί Masbate. Ο π. Σωτήριος Τράμπας υπήρξε η ψυχή των πρώτων ιεραποστολικών εξορμήσεων, που μετέφεραν το λόγο της Ορθοδοξίας σε μεγάλες αποστάσεις.

Σήμερα, ορθόδοξη παρουσία υπάρχει σε 10 περιοχές της τροπικής χώρας με τον αριθμό των πιστών να ανέρχεται περίπου στους χίλιους εξακόσιους. Οι αποστάσεις είναι αχανείς, καθώς οι Φιλιππίνες ξεπερνούν σε μήκος τα 1.850 χιλιόμετρα. Οι περισσότερες κοινότητες υπάρχουν στο βόρειο νησί, τη Λουζόν, όπου βρίσκεται και η πρωτεύουσα Μανίλα. Στα κεντρικά νησιά, τις Βισάγιας, οι πιστοί εξυπηρετούνται κυρίως από το μοναστήρι της Πανα-

γίας και κάποιους άλλους πυρήνες. Τα τελευταία χρόνια, η Ορθοδοξία έχει εξαπλωθεί και στο νότιο ηφαιστειογενές νησί Μιντανάο, όπου το Δεκέμβριο του 2012 ιδρύθηκαν δύο νέες κοινότητες με 70 πιστούς.

Οι Ορθόδοξοι Φιλιππινέζοι διακρίνονται για το ζήλο τους, αλλά η Ιεραποστολή αντιμετωπίζει ποικίλα προβλήματα. Οι κληρικοί δεν έχουν λάβει πλήρη κατάρτιση, με αποτέλεσμα σε ολόκληρο το αρχιπέλαγος να υπάρχει μόνο ένας πνευματικός. Υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις και στα πιο απλά είδη λατρείας, δεν υπάρχουν ιεροί ναοί, ενώ και αυτοί που υπάρχουν χρειάζονται ανακαίνιση. Είναι χαρακτηριστικό πως οι έξι ιερείς της χώρας δεν έχουν δεύτερο

ράσο να φορέσουν, ενώ οι βαπτίσεις γίνονται μέσα σε κάδους.

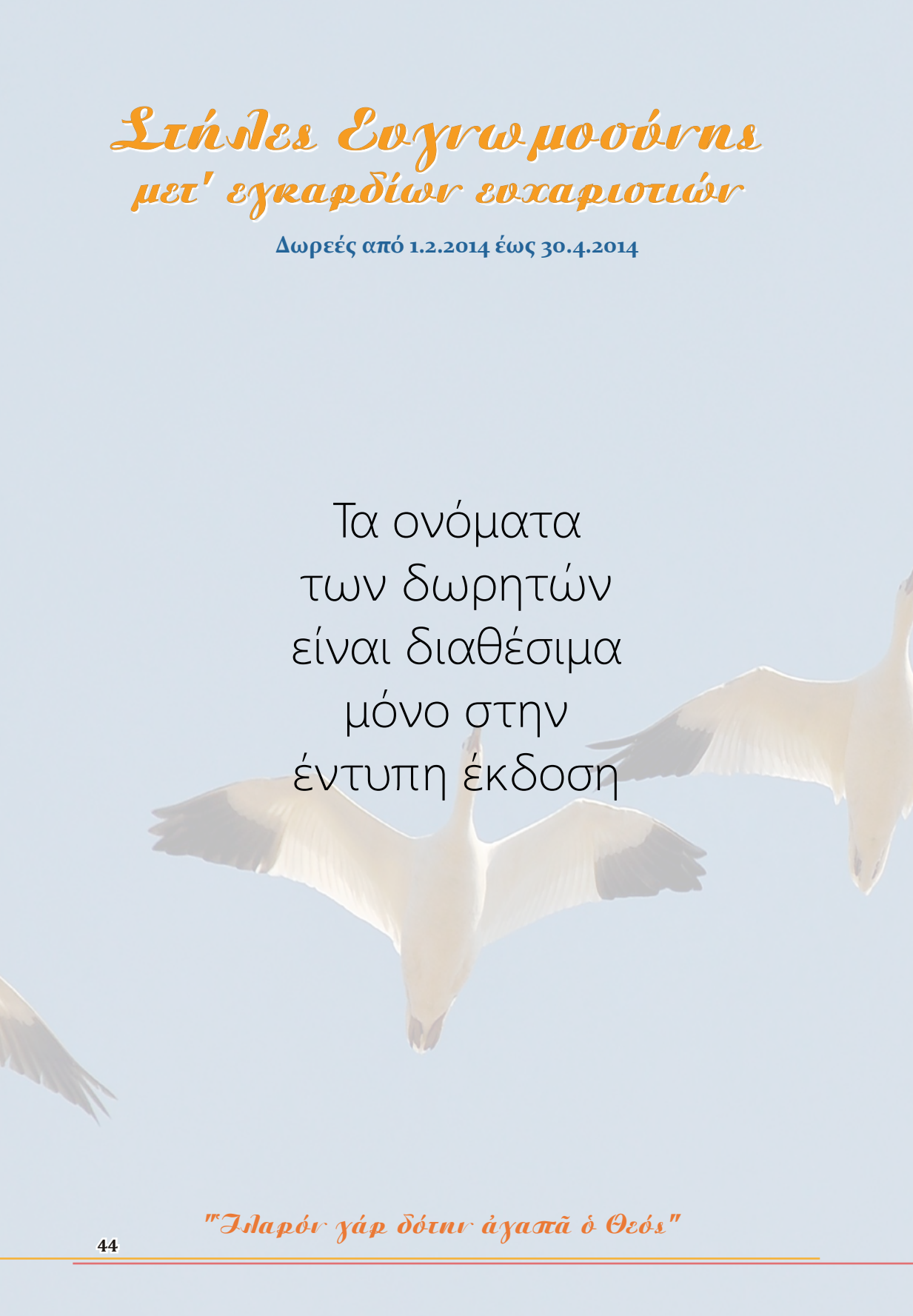
Είναι πραγματικά μεγάλη η ευθύνη μας, των Ορθοδόξων Ελλήνων, που μεταδώσαμε σε αυτούς τους ανθρώπους το φως της αληθινής πίστεως, να τους στηρίξουμε και σε αυτές τους τις δυσκολίες. Οι Ορθόδοξοι Φιλιππινέζοι δε ζητούν τίποτε το περιττό. Μας ζητούν απλά, σαν αδελφοί τους στην πίστη, να τους βοηθήσουμε να λατρεύουν το Θεό σωστά και με ευπρέπεια. Να τους διδάξουμε το ορθόδοξο ήθος αλλά και να τους δώσουμε έμπρακτο παράδειγμα της εν Χριστώ αγάπης μας. Τόσα χρόνια κάνουν θαυμαστή υπομονή. Η καρδιά τους αναμένει να υποδεχθεί και πάλι τη βοήθειά μας.

Στήλες Ευγνωμοσύνης μετ' εγκαρδίων ευχαριστιών

Δωρεές από 1.2.2014 έως 30.4.2014

Τα ονόματα
των δωρητών
είναι διαθέσιμα
μόνο στην
έντυπη έκδοση

"Ίλαρόν γάρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός"

Αναφορές

8 Roger Smith 23 the apostrophe 40 Colin J. McMechan 44 MissTessmacher 46 swirlingthoughts

Θέλεις να βοηθήσεις την Ιεραποστολή;

Ξεκίνα τη δική σου καμπάνια

Η Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής
φέρει το P2P fundraising στην Ελλάδα.

Μπες στο

<http://ierapostoles.gr/νέα-καμπάνια/>

και φτιάξε τη δική σου καμπάνια για την Ιεραποστολή.

